

SYMFONIJE ANIELSKIE

SYMFONIIA WTÓRA

Ach, zła Ewa nabroiła,
Kłopotu nas nabawiła,
Z wężem sama rozmawiała
I jabłuszka skosztowała,
Nabroiła.

Adam z raju wypędzony,
Zostawił plód zarażony,
Ale go z kłopotu tego
Matka Syna przedwiecznego
Wybawiła.

Robak chytry zwiódł mężatkę,
Za tę winę sam wpadł w klatkę
Bo mu głowę podeptała,
Która od wieku przyść miała,
Białągłowa.

Czego dawno pożąдали
Cni ojcowie, oglądali.
I już dziś są wypełnione
Od proroków objaśnione
Święte słowa.

Dziś we żłobie odpoczywa,
Z nieba zszedłszy, prawda żywa
Które nie będzie zawarte,
Owszem, na wieki otwarte,
Że Zbawiciel

Od aniołów ogłoszony,
Z Panny w tajni narodzony,
Skąd wesele nam przynosi,
Miły pokój ludziom głosi
Odkupiciel.

SYMFONIIA SZESNASTA

A wczora z wieczora
Z niebieskiego dwora
Przypadła nowina:
Panna rodzi Syna,
Boga prawdziwego,
Nieogarnionego,
Za wyrokiem Boskim
W Betleem żydowskim.

Pastuchowie mali
W polu w ten czas spali,
Gdy anioł w północy
Światłość z nieba toczy,

Chwałę oznajmując,
Szopę pokazując,
Gdzie Panna z Dzieciątkiem,
Z wołem i osłátkiem.

I z Józefem starym
Nad Jezusem małym
Chwałą Boga swego
Dziś narodzonego.

Natychmiast pastuszy:
Każdy z drogiej duszy
Do onej to budki
Bieży, wzięwszy dudki.

Chcący widzieć Pana,
Oddaje barana,
Na kozłowym rogu
Krzyczy gwoli Bogu,

Sam śpiewa i gędzie
Ludziom po kołędzie
W żydowskiej krainie
O cudownym Synie.

Niebiescy duchowie,
Z daleka królowie,
Pragnąc widzieć swego
Stwórcę przedziwnego.

Dziś mu pokłon dają,
W ciele oglądają
Z czystą Panną w szopie
To maluczkie chłopie.

Cieszą podarkami
Więc i piosneczkami:
Witaj Zbawicielu
I Pocieszycielu!
Witaj Królu nowy,
Synu dawidowy,
Ty nas masz wybawić
I w niebie postawić.
W otchłani ojcowie
I patriarchowie
Dawno Cię czekali,
Rorate wołali.
O, szczęśliwy żłobie!
Gdy Mesyjasz w tobie
W pieluszkach związany
Z dawna obiecany.
Jezu namilejszy,
Ze wszech najwdzięczniejszy,
Zmiłuj się nad nami,
Grzesznymi sługami.

Symfonie anielskie to zbiór trzydziestu sześciu kolęd (kilku popularnych jeszcze i dzisiaj), opracowanych i wydanych w r. 1630 bezimiennie przez Jana Żabczyca (+ po 1629 r.), poetę i paremiografa. Zamieszczone tu teksty pochodzą z opublikowanego w r. 1913 przez Akademię Umiejętności tomu 65 serii „Biblioteka Pisarzy Polskich”, gdzie ich autorstwo przypisano mylnie Janowi Karolowi Dachnowskiemu.

PAUza Akademicka - www.pauza.krakow.pl - tygodnik Polskiej Akademii Umiejętności i środowiska naukowego.

Rada Redakcyjna: Magdalena Bajer, Andrzej Białas, Janusz Limon, Ewa Lipska, Piotr Sztompka, Marta Wyka, Jakub Zakrzewski.
Redakcja: Andrzej Białas - redaktor naczelny; Andrzej Borowski, Andrzej M. Kobos, Piotr Malecki, Marian Nowy - redaktorzy; Adam Korpak, Krzysztof Skórczewski - grafika; Ryszard Otręba - „Galeria PAUzy”; Anna Michalewicz - dyrektor administracyjny; Witold Brzoskowski, Monika Mentel - fotokład; Wydawnictwo PAU - konsultacje.

Adres do korespondencji: Polska Akademia Umiejętności, 31-016 Kraków, ul. Sławkowska 17; e-mail: pauza@pau.krakow.pl

Oczekujemy na artykuły do 6 000 znaków (ze spacjami) i ilustracje w formacie JPEG o rozdzielczości 300 dpi.